

Októberi programjaink

dátum	időpont	esemény
Okt. 4.	18.00	Istentisztelet
Okt. 6.	17.00	Ifjúsági istentisztelet
Okt. 7.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet, úrvacsora
	17.00	Istentisztelet
Okt. 8.	17.00	Bibliakör
Okt.11.	18.00	Istentisztelet
Okt.13.	9.00-15.00	Bibliakörös kirándulás Kiskőrösre
Okt.14.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet
Okt.15.	17.00	Bibliakör
Okt.18.	18.00	Istentisztelet
Okt.20.	17.00	Ifjúsági istentisztelet
Okt.21.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet
	17.00	Istentisztelet
Okt.22.	17.00	Bibliakör
Okt.26.	este	Házi bibliatanulmányozás
Okt.28.	9.00	Imaóra
	10.00	Istentisztelet, hálaadónap
	17.00	Istentisztelet
Okt. 29.	17.00	Bibliakör
Okt. 31.	18.00	Istentisztelet: A reformáció emlékünnepe

A programokban, időpontokban változás lehetséges!

A hónap aranymondása: „Szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani leleteket. Jakab 1:21

A hónap imádsága: Drága Úr Jézus, köszönjük Neked a Te életet adó, életet átformáló igédet. Köszönjük, hogy szabadon hallható, olvasható. Áldunk minden szóért, amit megért-hettünk eddig a Bibliából. Köszönjük, ha egészen személyes üzenetté vált a számunkra. Köszönjük neked, ha adtál erőt engedelmessé válni a megértett szavadnak. Támogass minket az engedelmesség lelkével. Magunktól képtelenek vagyunk felfogni is az egészen más gondolataidat, és teljesíteni is a te akarodat. Formálj minket, teremts újjá egészen teremtő beszédeddel és újjáteremtő Szentlelkeddel. Könyörülj rajtunk, és nagy gazdagságból ajándékozz meg mindnyájunkat: azzal, amire szerinted leginkább szükségünk van. Ámen.

Menjete be kapuin hálaadással...

100. zsoltár

A SOLTVADKERTI BAPTISTA GYÜLEKEZET LAPJA
2012. OTÓBER

Hogyan hallgatjátok?

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el múltját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az ÚR. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál. Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” És 55,6-13

„Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani leleteket.” Jak 1:21

Gondoljunk együtt végig, mit tanít a Szentírás Isten beszédéről. Isten beszéde egészen más, mint minden emberi beszéd. Minőségileg más, mint a legokosabb, legbecsületesebb, a leg-tisztább emberi beszéd. Egészen más, lényegében különbözik attól.

A Bibliából megtudjuk, hogy Isten szava az Ő munkaeszköze. Isten úgy cselekszik, hogy kimondja azt, amit el akar végezni, és akkor az megtörténik. Ez annyira így van, hogy a héber Ószövetségnek nincs is külön szava Isten szavára és Isten tetteire. Ugyanaz a szó jelenti mind a kettőt. Mert, amikor Isten megszólal, akkor Ő munkához lát. Amikor Isten beszél, akkor dolgozik. Úgy cselekszik, hogy kimondja, amit akar, és az meglesz. Pontosán, ahogy olvastuk az Ézsaiás 55-ben: **„Ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön, nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”**

Ugyanúgy, ahogyan Jézus Krisztus is kimondott valamit, és az megtörtént. Így gyógyította meg a beteget. Azt mondta a bénának: kelj fel, fogd az ágyat, amin idehoztak és menj haza. És az, aki soha nem, vagy hosszú évek óta nem állt a saját lábán, felállt, összehengergette a gyékény hordágyat, amin cipelték, és hazavitte azt.

Így bocsátotta meg a bűnöket és bocsátja meg ma is: megbocsátottak a te vétkeid, eredj el békességgel! És azok a bűnök megbocsátottak. Így parancsolt a szélnek, így parancsolt a démonoknak. Semmi erőlködés. Semmi újra és újra való próbálkozás. Kimondta azt, amit akart, és az megtörtént isteni hatalommal. Ugyanúgy, ahogy a Mindenható Isten a mindenség hajnalán ezt a világot teremtette.

Ezt soha nem szabad elfelejtenünk, mert egészen más, mint amit a saját beszédünkről tudunk. Akinek engedetlen gyermekei vannak, az tudja leginkább, mennyire más. Mondhatjuk akárhányszor, többféle változatban, vagy, ha mindig ugyanúgy mondjuk, az annál jobban idegesíti a gyereket, de nem lesz belőle semmi. Amit Isten kimond, az megtörténik.

Éppen ezért, noha tudom, hogy néha befáradunk a sok beszédbe, mégis meggyőződéssel hívlak benneteket minden istentiszteletre – hétközire és feltámadásnapira egyaránt, mert itt – reménységünk szerint – Isten szava hangzik. Tudniillik az Istenről való igaz bizonyoságtétel indítója maga a Mindenható Isten. Különös kegyelme, hogy emberi közvetítőket használ, tehát egy ember mondja, de mögötte Ő áll ott. Számos igét lehet erre nézve említeni.

Tehát az igehirdetés Isten szava, és ez annyira igaz, hogy még egy olyan rossz lelkiállapotban levő, hitetlen, engedetlen, indulatos igehirdető mondja is, mint amilyen Jónás volt, aki maga sem akarja, hogy amit mond, az elérje a célját, ennek ellenére is el tudja végezni Isten a munkáját az Ő igéje által.

Micsoda prédikáció volt az, hogy még negyven nap, és elpusztul Ninive, és közben a szívében ott van a harag: bárcsak így lenne, hogy elpusztulna, és én kivárom, ha belepusztulok is, s remélem, hogy a negyvenegyediken már nem lesztek. Micsoda lelkület ez, így igét hirdetni? De mivel Istentől származott ez a mondat, mégis megtért az a nagy pogány város.

Hányszor tapasztaltam én is, amikor Isten egyetlen igével sorsdöntő kérdéseket egyszerűvé tett és eldöntött számomra. Amikor egyetlen mondattal vagy éppen azzal a szakasszal, amit aznap olvastam, vagy hallgattam, meg tudott vigasztalni. Amikor letörli emberek könnyeit, amikor meggyógyul egy végzetesen megbetegedett házasság például. Minket is teljesen újjá tud teremteni, formálni.

Ilyen hatalom Istennek az igéje, ilyen ható erő. Így is beszél róla a Szentírás: ható erő, amelyik munkálkodik abban, aki azt hittel befogadja. **Csak ehhez hallgatni kell, és jól kell hallgatni!**

1) **Milyen tehát Isten igéjének a természete?** Jézus azt mondta a tanítványoknak: **„Nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátok Lelke szól majd tibennetek”** (Mt 10,20). és **„Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg.”** (Lk 10,16).

Testvérek, csak azért merem végezni ezt a szolgálatot, mert meg vagyok győződve, hogy aki engem hallgat, az magát az élő Krisztust hallhatja meg, ha hittel hallgatja. És erre számos példát láthatunk és tapasztalhatunk. Ehhez nem kell lelkipásztornak lenni. **Minden újjászületett hívó ember úgy közeledhet szeretettel, segítőkészséggel, a mentő szenvedéllyel másokhoz, hogy várhatja, hogy az ő egyszerű szavain keresztül az a Krisztus szólítja meg a másikat, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön.**

Ezért írta Pál apostol a korinthusiaknak: **„Az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsesség hitehető beszédeiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában: Hogy a ti hitetek se emberek bölcsességén nyugodjék, hanem Istennek erején.”** (1Kor 2,4-5).

Ézsaiás 55:13-ban Isten azt mondja, ilyen hatással van az a beszéd, amely az én számból származik: **„A tövis helyén ciprus nő, a bogáncs helyén mirtusz nő.”** (Károli).

Erről eszünkbe jut egy másik bibliai szakasz. Az 1Mózes 3-ban, a bűneset után Isten megátkozozza a földet, és azt mondja: tövist és bogáncskórót teremjen ez neked. Itt az ellenkezőjét ígéri: ahol eddig a bűneset következtében tövis termett, ott ezután ciprus nő, és ahol bogáncs, ott mirtusz nő. Helyreállítja Isten a bűneset előtti állapotot, a bűnben megromlott világot megújítja. Mindezt az Ő beszédével. Kimondja: legyen, és helyreáll a régi. Kijavítja az elromlottat, vagy létrejön valami egészen új. Hiszen, aki a Krisztusban van, új teremtés az. A régiek elmúltak, ime újjá lett minden. Így teremt Isten egészen új természetet bennünk az Ő beszédével.

Jézus Krisztus a magvető példázatában szól erről. Amikor a mag behull a földbe, és ha az jó föld, befogadja, gyökeret ereszt, növekedni kezd, és önmaga sokszorosát hozza termés-ként. És éppen a magvető példázatának egy elrejtett félmondatából derül ki, hogy mit akar Isten nekünk adni az Ő igéjével.

Lukács írja: némely mag az útfélre esett, s ezek azok az emberek, akik hallották az igét, de aztán az Ördög kilopja a szívékből az igét, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek. (8,12). Ebből derül ki, mit akar Isten elérni az Ő igéjével. Hogy higgyünk és üdvözüljünk. Az üdvözülni szó azt jelenti: szabadulni, megmenekülni valami végzetes bajtól, pusztulástól.

Az az igehirdetés célja, hogy akik hallgatják, higgyenek, tehát a láthatatlan világ gazdagsága is föltáruljon előttük, és az egész valóságot valóságként érzékeljék, ne csak annak egy töredékét, ahova az öt érzékszervünkkel behatolhatunk: hogy higgyenek és üdvözüljenek.

Megmeneküljenek a kárhóztól, az értelmetlen küszködéstől, a kétségbeeséstől, félelmektől. Mindattól, ami meggyötör. Ezért akarja az ösellenység, az Ördög, hogy ha hallgatjuk, se hulljon mélyre a szívünkbe, hogy ne higgyünk, és ne üdvözüljünk.

Tehát az igehirdetés célja, hogy higgyünk és üdvözüljünk. Ezért tehát **„Széleden fogadjátok a belétek oltott igét, mert az megmentheti a ti lelketeket.”** Semmi más nem menthet meg. Csak az menthet meg minket, ha hittel az élő Krisztusba kapaszkodunk. **Mindnyájan úgy születünk, hogy nincs hitünk. Hogyan lehet hitre szert tenni? A hit hallásból van, mégpedig az Isten igéjének hallásából.** (Róm 10:17) **Ez az egy egyszerű, kizárólagos útja van annak, hogy valaki hitre jusson. Hallgatni az Istenről szóló bizonyoságtételt, olvasni az Ő igéjét, és eközben csirázni kezd a hit a szívünkben és megerősödik, és lesz mivel kapaszkodnunk a megmentő Krisztusba.** Ezért merlek hívni titeket szeretettel minden igehirdetési alkalomra.

Megtudjuk a Szentírásból, hogy még ha kemény, ítéletes igehirdetés hangzott, azzal is megmentette Isten az Ő népét, és annak is ilyen ereje volt. Egy negatív példát hadd említse erre. Félelmes erejű megállapítás. Azt mondja Isten Jeruzsálem pusztulása után: **„A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek neked, és nem fedték fel a te álnokságodat, hogy elfordították volna fogságodat; hanem láttak neked hazug és megtévelyítő prófétálásokat.”** (Sir 2,14).

Ügye érdekes? **Másképp alakul egy nép tragikus történelme, ha vannak, akik világosan hirdetik az igét, rámutatnak a nép bűneire, és a nép ezt komolyan vette volna és megtért volna.** Mivel azonban nem hirdették így az igét, hanem hízelkedő hazug beszédeket mondtak, ezért bekövetkezett a történelmi tragédia. Történelmi tragédiákat lehetne elkerülni, ha világosan hangzana Isten beszéde, és azt úgy hallgatnánk, mint Isten beszédét és úgy engednénk neki.

Most már kár azon elmélkedni, hogyan alakulhatott volna a történelmünk, de azon nem kár gondolkozni, hogyan alakulhat a továbbiakban. **Vállaljuk-e az Isten igaz, tiszta beszédét, vannak-e, lesznek-e, akik ezt hamisítatlanul hirdetik, és hogyan hallgatjuk: úgy-e, mint kellemtlenkedő emberek beszédét, vagy úgy, mint az Isten igaz szavát, aminek most mindjárt engedelmessé kell, és akkor elkerülhető sok nyomorúság.**

Nos, ennyit erről most, hogy milyen Isten igéjének a természete. **Maga Isten szava ez, az igehirdetés mögött is Ő áll, erő van benne, amivel Ő munkálkodik akar bennünk. Mag, ami ha behullik a földbe, új életet teremt, és önmaga sokszorosát állítja elő.**

2) **Hogyan lehet hallgatni Isten igéjét? Lehet rosszul és jól. Aki rosszul hallgatja, annak az az ige ítéletté válik, mert tudta, hogy mit kellett volna tennie, és nem tette. Jézus szerint az ilyenek súlyosabb ítéletet kapnak, mint akik nem tudták, mit kellett volna**

tenniük, és úgy nem tették. A jól hallgatott ige áldássá lesz, szabadulást, megmenekülést, új kezdést, lelki gazdagságot hoz.

Mit jelent rosszul hallgatni, és jól hallgatni? Mondok két példát.

a) Rosszul hallgatták például Lótnak a vejei. Isten elhatározta Sodoma ítéletét, és ott lakott Lót és a családja. Isten értesítette Lót, hogy szóljon a családjának, idejében meneküljenek el, mert jön az ítélet. Lót azonnal szól, felrázza a vejeit hajnalban: gyertek azonnal, mert jön az Isten ítélete. És mit olvasunk ott? „nekik azonban úgy tűnt, hogy csak tréfál.” (1Móz 19,14). Tréfál az öreg. Milyen ócska vicc! Hajnalban felébreszt valamilyen rémhírrrel, hogy Isten ítélete következik. Másik oldalakra fordultak, s aludtak tovább. Ott pusztultak el.

Amikor valaki nem veszi komolyan, hogy az élő Isten életet megmentő üzenetét mondja az igehirdető, és most mindjárt kellene engedelmessé válni, akkor megmenekülnék, akkor az ítélet bekövetkezik, hiába hallgatta. Nem hallgattunk mi sok igehirdetést így? Ez az, ami nem rám vonatkozik. Ez az, amit most még nem akarok teljesíteni. Ez az, amit legjobb lett volna meg sem hallgatni, valami mást akartam hallani, miért erről beszélt? – Ha egyszer az volt az Isten hozzám címzett mentő üzenete, akkor nagy-nagy hálával kellene megköszönni, és azonnal – maradok Lót példájánál – kiugrani az ágyból, akárhány óra van, és menekülni, otthagyni mindent, ha drága az életem. Isten nem tréfál, nem szórakozik velünk, testvérek, Ő annál sokkal jobban szeret minket. S egyedül Ő tudja mindig, hogy mikor, mire van szükségünk, mit kellene komolyan vennünk ahhoz, hogy elkerüljük a tragédiákat.

b) Jól hallgatni az igét úgy kell –, ahogy a Szentírásban olvassuk: **„Amikor az egész nép és a vámszedők meghallották őt, igazságosságot szolgáltattak az Istennek azzal, hogy a János bemerítésével bemerítkeztek. Ám a farizeusok és a törvénytudók elvetették az Istennek rájuk vonatkozó szándékát azzal, hogy nem merítették be magukat Jánossal.”** (Lk 7,29-30).

Hangzik az igehirdetés, és két táborra osztja a hallgatókat. Vannak, akik igazat adnak az Istennek. és akik „Isten tanácsát megvetették magukra nézve.”

Sokkal bátrabban ki kell szolgálatni magunkat az Isten eme mentő és áldó munkájának. Ezért hívlak titeket: amikor csak lehet, gyertek, hallgassátok az igét. Olvassátok otthon az igét, és így hallgassuk és így olvassuk mindnyájan, mert ez megmenti a lelkünket. Mindnyájunknak sokféle kérdése van, sok terhet hordozunk, sok nehéz döntés előtt állunk, sok rossz döntés van mögöttünk, amit bánunk. Sok mindenre szükségünk lenne: Isten az Ő igéjével mindig ajándékot akar adni. Nem biztos, hogy azt, amit most mi szeretnénk kapni tőle, de bizonyos, hogy azt, amire most a legnagyobb szükségünk van. Engedjük, hogy így beszéljen velünk és szólítson meg minket.

Kelédi Géza

Isten-idegen egyház?

„Halljátok az Úr igéjét, Sodoma vezetői!

Figyeljétek Istenünk tanítására, Gomorra népe!

Mit kezdjek a sok véresáldozattal? –mondja az ÚR.

Elegem van az égőáldozati kosokból, a hizott marhák kövérjéből!

A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.

Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjétek előttem, és tapossátok udvaromat?

Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom!

Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést!

Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.

Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom szemem előletek; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad kezeitekhez!

Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket!

Ne tegyetek többé rosszat! Tanuljatok jót tenni, törekedjétek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!” (Ézsaiás 1:10-17)

„Miért lennél olyan az országban, mint egy jövevény, aki vándorként csak éjjelre térbe?” – fordul Istenhez Jeremiás, Isten ószövetségi népének prófétája. (Jer 14:8)

De hogy érezhetné magát Isten idegennek a saját népe között? Mi oka lenne rá? Hiszen nap mint nap neki mutatnak be gazdagabbnál gazdagabb áldozatokat a központi szentély, a jeruzsálemi templom oltárán! Igaz, az országszerte létező áldozóhalmokon a környező népek bálványisteneinek is naponta áldoznak. De mégiscsak Mózes törvényét tanítják az iskolák szerepét betöltő zsinagógákban, és Mózes törvénye alapján hoznak ítéletet a bírák. Igaz, a törvényt csak tanítják és tanulják, de nem tartják meg; a törvény alapján ítélkező bírák pedig szinte mind megvesztegethetők.

A Jeremiás korabeli Júda királyságában virágzott a vallási élet. Miért érzi mégis úgy a próféta, hogy Isten olyan a népe között, mint egy jövevény, egy idegen, aki csak éjjeli szállásra tér be? Miért hasonlítja Isten riadt emberhez, aki nem tud segíteni? Azért, mert a virágzó vallási élet nem Isten igényei szerint folyt, hanem emberi igényeket szolgáltatta ki.

Emberi igény mutatkozott arra, hogy az országban élő idegenek a maguk isteneinek állíthatóan oltárt az áldozóhalmokon. És emberileg érthetően alakult ki az igény idővel arra is, hogy az idegen isteneket ne csak az idegenek tisztelhesék. Olyannyira, hogy maga a király is vitt áldozatot az Úr oltárára is, és az idegen istenek oltárait is. De emberi igények szerint alakult át a jeruzsálemi templom berendezése és áldozati kultusza is. Az áldozatokat fizetőeszköznek tekintették, amellyel — a bűnök elhagyásának szándéka nélkül - megvásárolhatják Isten elnézését, bűneik bocsánatát. Az ilyen, emberi igény szerint bemutatott áldozatok vásárcsarnokká silányították a templomot.

Az emberi igényeket előtérbe helyező vallási élet tehát nem más, mint a vallás és a bűn társbérlete. Az ilyen társbérletben Isten nincsen otthon. Olyan, mint egy jövevény, aki riadtan tekint körül: mi folyik itt az Ő nevében, az Ő tiszteletére és szolgálatára hivatkozva?

A huszadik század második felétől kezdve Isten újszövetségi népének gyülekezetében, az egyházban is egyre jobban érvényesül az emberközpontúság szempontja. Nem annak felismerésére gondolok, amit már Luther is vallott, hogy Isten értünk, emberekért gyakorolja hatalmát, mert értünk akar Isten lenni, és Jézus Krisztusban egészen ami Istenünk akar lenni.

Hanem arra az egyre erősödő igényre gondolok, hogy az egyház — mind szervezetét, mind tanítását, mind Istentiszteleti életét tekintve — emberi elvárások szerint alakuljon át.

Ennek a törekvésnek az eredménye, amennyiben ezt eredménynek lehet nevezni, hogy egyházunk szervezete egyre inkább emlékeztet a demokratikus világi állam emberi igények és emberi elvárások szerint kialakított struktúrájára, amelynek működésében nem az igazság és a szeretet, hanem az igazsággal néha köszönő viszonyban sem levő, a szeretetet pedig nem ismerő jog az elsőszámú rendezőelv. Az egyházi tisztségviselők megválasztásakor pedig emberi szempontok, csoport- és lobbierdekek érvényesülnek Isten akaratának keresése és felismerése helyett.

A tanításban és az igehirdetésben bűnről egyre inkább csak a közerkölcs normáival összhangban esik szó. Uralkodóvá vált az a felfogás is, hogy amit az állam törvényei megengednek, azt akkor sem tanácsos bűnnek nevezni, ha Isten törvénye tiltja. Az istentisztelet rendjét is — Luthernak az üdvösség szempontjából közömbös (adiaforon) dolgokról tett kijelentéseit félremagyarázva — egyre inkább emberi elvárások alakítják. Mindenekfeletti szemponttá vált, hogy az istentiszteleten résztvevők otthon érezzék magukat. Hogy Isten otthon érzi-e magát még a házának nevezett templomban? - furcsán néznek ma arra, aki ezt a kérdést föl meri tenni.

De éppen ezért félok, hogy Jeremiás két és fél évezreddel ezelőtt elhangzott szavai szinte egy az egyben alkalmazhatók egyházunkra is. Ha a próféta ma köztünk élne, könnyen lehet, hogy így tenné fel Istennek a kérdést: Miért lennél olyan egyházadban, mint egy jövevény, aki vándorként csak éjjelre tér be?

„Istentiszteletekeinken miért vagy köztünk úgy, mint egy riadt férfi, aki nem tud segíteni? Hiszen rólad neveznek bennünket: ne hagyj el minket!”

Aki mégis komolyan veszi ezeket a szokatlanul hangzó kérdéseket, az nem tudja mással folytatni, mint a próféta imádságával: „Ha bűneink ellenünk szólnak is a te nevedre tekintettel bánj velünk, Uram! Mert számtalanszor elpártoltunk. vétkeztünk ellened.”

Jeremiás imádságáról tudjuk, hogy azt Isten meghallgatta. Nevére tekintettel nem törölte el népét, hanem megtisztította bűneitől. Igaz, a nép számára a megtisztulás fájdalmas folyamat volt. A babiloni király seregeinek támadása, majd a hetven évig tartó fogság sok szenvedést hozó eseményei voltak Isten kezében a tisztítás eszközei.

A próféta azonban tudta, hogy Isten nem szívesen nyúl ehhez a fájdalmas eszközhöz. Ezért a babiloni támadás előtti utolsó percig hirdette, hogy van más útja is a büntől való megtisztulásnak: a megtérés, a bűnös út elhagyása. Ha felhagynának az emberi szempontok és elvárások előtérbe helyezésével, és újra Isten ígéjére figyelve, Isten akaratára szerint élnének, Isten nem érezné többé idegennek magát közöttük, nem riadtan tekintene körül, hogy hová, kik közé került a róla nevezett országban, hanem ítélet nélkül is tudna segíteni rajtuk.

A babiloni fogság előtti Júda királyságában — mint tudjuk — süket fülekre találta prófétái szó. De vajon ma halló fülekre talál-e közöttünk, ami egyházunkban, a mi gyülekezeteinkben?

Véghelyi Antal

VISSZATEINTŐ Pécs-Somogyon jártunk

Szeptember utolsó vasárnapján gyülekezetünk egy népes szolgálócsoportja vendégként szolgált a pécs- somogyi gyülekezetben. Ezzel egy régi adósságunkat törlesztettük. Nagy örömmel tettük, hiszen testvérek közé mentünk, és mert a lelki rokonságon kívül valódi rokoni kapcsolatok is összefűzik a két gyülekezetet. Hálaság vagyunk Istennek a gyönyörű időért és a testvéri találkozásért, a bőséges és finom vendéglátásért, az építő beszélgetésért, s nem utolsósorban az ígéért.

*„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!
Áldjad lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
Ő megbocsátja minden bűnöd,
Meggyógyítja minden betegségedet,
Mégváltja életedet a sírtól,
Szeretettel és irgalommal koronáz meg.
Betölti javaival életedet,
Megújul ifjúságod, mint a sasé.”*

Lelkipásztorunk a 103. zoltár fenti szavaival buzdított minket emlékezésre és hálaadásra. Az istentisztelet ünnepélyességét emelte a sok színes szolgálat: Matus István orgonajátéka, az énekkar által előadott énekek, a prózában és versben megszólaló bizonyágtételek, valamint a fiatalok jelenete és éneke. Hála és dicséret az Úrnak!

